

Människan som förvaltare

Studium nr 21

Suzanne Gundler 2018

Sjundedagsadventisterna tror att:

Vi är Guds förvaltare. Han har anförtrott oss tid och möjligheter, förmågor och ägodelar, jordens välsignelser och tillgångar. Inför honom ansvarar vi för att allt används på rätt sätt. Vi erkänner att Gud äger allt genom att troget tjäna honom och våra medmänniskor och genom att ge tionde och gåvor för att hans glada budskap ska förkunnas och församlingen få stöd och växa. Att vara förvaltare är en förmån som Gud ger oss för att vi ska växa i kärlek och segra över själviskhet och girighet. Förvaltare blir glada över de välsignelser som andra får genom deras trofasthet.

Källa:

- 1 Mos 1:26-28; 2:15
- 1 Krön 29:14
- Hagg 1:3-11
- Mal 3:8-12
- Matt 23:23
- Rom 15:26, 27
- 1 Kor 9:9-14
- 2 Kor 8:1-15; 9:7

Att leva ett kristet liv betyder överlåtelse, mer än något annat – att ge upp oss själva och acceptera Kristus. När vi ser hur Jesus överlät sig och gav upp sig själv för oss ropar vi, "Vad kan jag göra för dig?"

Då, just när vi tror att vi har överlämnat oss helt och fullt, en fullständig överlåtelse, inträffar något som visar hur ytligt vår överlåtelse är. När vi upptäcker nya områden av våra liv att lämna över till Gud växer vårt engagemang. Då, mycket milt, riktar han vår uppmärksamhet på ett annat område där jaget behöver överlåta sig.

Så fortsätter livet genom en serie av kristna upprepade överlåtelse som går djupare och djupare in i själva jaget, vår livsstil, hur vi agerar och reagerar.

När vi ger allt vi är och har till Gud, till honom som allt tillhör i alla fall (1Kor 3:21-4:2), tar han emot det men ger oss ansvaret tillbaka, gör oss till förvaltare eller vårdnadshavare av allt som vi "äger". Då har vår tendens att leva bekväma, själviska liv brutits genom vår insikt att vår Herre var naken, fängslad och en främling.

Och hans ständiga "Gå därför och undervisa alla folk" gör att församlingens aktiviteter – att dela med sig, undervisa, predika, döpa – blir mer dyrbara för oss. På grund av Honom försöker vi vara trogna förvaltare.

Seventh-day Adventists Believe, s.301-302
(översättning: S. Gundler)

Gud äger allt

Gud äger hela jorden och allt som finns på den, eftersom han skapat den. Men människan sålde både sig själv och sitt territorium, något som hon inte ägde, till satan.

Då köpte Jesus oss tillbaka. Därför tillhör vi honom dubbelt.

”vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!” (1Kor 6:19-20)

Vad är förvaltarskap?

En förvaltare är en person som blivit betrodd att sköta någon annans hushåll eller egendom.

För den kristne betyder det att förvalta allt som Gud anförtrott åt oss – livet, kroppen, tiden, begåvning och förmågor, materiella ägodelar, tillfällen att hjälpa någon annan och kunskapen om sanningen.

Här på jorden tränar vi oss att bli skickliga förvaltare som kan förvalta eviga ting i ett framtida liv.

Att förvalta kroppen

Vi ska älska Gud av hela vårt hjärta, hela vår själ, hela vår kraft och av hela vårt förstånd (Luk 10:27).

Kroppslig hälsa eller sjukdom påverkar oss både mentalt, socialt och andligt.

Genom att ta väl hand om våra kroppar undviker vi att orsaka oss själva och våra närmaste lidande. När vi är friska och starka kan vi vara till större nytta för Gud och våra medmänniskor. På så sätt ärar vi Gud.

Att förvalta förmågor

Människor har olika naturlig fallenhet. Man kan exempelvis vara musikalisk, händig, konstnärlig, duktig på att laga mat, social eller pedagogisk.

Varje talang kan användas för att ge ära åt den som försett oss med dessa gåvor, eller för att vi själva ska få uppmärksamhet.

Vi bör utveckla våra gåvor så att de blir till nytta i Guds verk. Det sker genom att vi använder dem under Guds ledning.

Att förvalta tiden

Alla människor har lika många timmar per dygn att förvalta. Gud har gett oss sex dagar för arbete och en dag för vila och särskilt umgänge med honom. Han begär en sjundedel av vår tid.

Att fira sabbat är att erkänna Guds rätt att bestämma hur vi förvaltar vår tid och att visa att vi vill vara tillsammans med honom.

Vi vet inte hur långa våra liv blir men vi vet att mänsklighetens återstående tid är kort, att Jesus kommer snart och vår uppgift är att berätta om honom för andra. Arbetet är stort men arbetarna är få.

Vi bör prioritera det som har evigt värde. Det enda vi kan ta med oss till himlen är vår karaktär och människor vi lett till omvändelse. Allt annat kommer att försvinna.

Att förvalta materiella ägodelar

Det är Gud som ger oss förmåga att förvärva ägodelar (5Mos 8:18). För att påminna oss om det gav han ett system för tionde och gåvor.

Detta system användes ursprungligen för att underhålla leviterna som tjänstgjorde i det israelitiska templet.

Gud har bestämt att evangelisation ska vara beroende av hans folks ansträngningar och uppoffringar. Sjundedagsadventisterna har tagit till sig det levitiska system som en sund biblisk metod att finansiera världsomfattande evangelisation.

Tionde

Bibeln uppmanar oss att lämna tillbaka en tiondel av våra inkomster till Gud. Bibeln säger att tiondet tillhör Herren och är helgat åt honom (3Mos 27:30,32). Tiondet gör oss uppmärksamma på vår egen inställning och tacksamhet (eller brist på tacksamhet) gentemot Gud och hjälper oss att inte bli giriga och själviska.

Systemet innebär att man ger i förhållande till sina intäkter. Den som är rik ger mer än den som är fattig.

Redan Abraham gav tionde till Melkisedek, Guds präst i Salem. Tiondesystemet fanns således innan leviterna fanns (1Mos 14:20).

Jakob lovade att ge Gud tionde (1Mos 28:22).

När Israel återupprättades som nation, efter uttåget ur Egypten, bekräftade Gud tiondesystemet som en gudomlig ordning (3Mos 27:30-32; 4Mos 18:24-28; 5Mos 12:6,11,17).

Jesus bekräftade tiondesystemet och fördömde dem som bröt mot dess anda (Matt 23:23).

Tiondets användning

Tionde är heligt och till för att det ska finnas ”mat” i Guds hus för dem som arbetar där (Mal 3:19).

Leviterna hade inget eget landområde som de kunde bruka och försörja sig på. De skulle tjäna i templet och undervisa folket. Därför skulle de få sitt uppehälle från templet och från folket (4Mos 18:21-24).

Paulus förtydligade att de som förkunnar evangelium i det nya förbundet har samma rätt som leviterna att få sitt uppehälle från dem som de tjänar (1Kor 9:7-14).

Sjundedagsadventistsamfundet är ett världsvitt samfund med en global struktur. De individuella församlingarna är en del i det globala samfundet.

Tionde betalas in av kassörerna i de olika församlingarna till den svenska unionen som i sin tur betalar in tiondet till Generalkonferensen.

Merparten av pengarna betalas tillbaka till de olika länderna och ska användas till att avlöna dem som arbetar i evangeliskt arbete.

En mindre del fördelas av Generalkonferensen till löner i den globala verksamheten.

Gåvor

Tabernaklet och templet byggdes och underhölls av frivilliga gåvor (2Mos 20:12-16; 36:2-7; 1Krön 24:4-13; 29:14; Neh 10:32-33).

Israeliterna bidrog antagligen med så mycket som 25-30% av sin inkomst till religiösa syften eller välgörenhet, och Gud välsignade dem då enligt sitt löfte (Mal 3:10-12).

Gud uppmanar oss också att ge frikostigt så kyrkor kan byggas och underhållas, evangeliet förkunnas och de som lider nöd kan få hjälp.

Jesus sa: "Fritt för intet har ni fått, fritt för intet ska ni ge" (Matt 10:8 RB), och "Var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket. Och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall det utkrävas så mycket mer" (Luk 12:48).

Vår frikostighet speglar vår tacksamhet till Gud för det han gett och vår tillit till honom, att han kommer att förse oss med vad vi behöver i framtiden också.

Den som har ont om pengar kan ge av sin tid.
Pengar är egentligen någons tid som omvandlats.
Tid är pengar, och pengar är tid.

Trohet i tionde och offergåvor

När israeliterna behöll tiondet för eget bruk sa Gud att det var en orsak till deras motgångar. Gud kallar den som undanhåller tionde och offergåvor för rövare och uppmanar honom att pröva hans löfte genom att bättra sig. Han lovar att han ska "öppna himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått" (Mal 3:6-12).

Himlens bank

Även de pengar vi har kvar för eget bruk när vi gett vårt tionde, ska användas klokt och sparsamt.

Jesus uppmanar oss att inte samla skatter på jorden utan sätta in dem i himlens bank. Då kan vi vara säkra på att vi kommer att få hög ränta och utbetalning i himmelsk valuta som inte utsätts för någon inflation. Det kommer att göra oss mer fokuserade på himmelriket. Jesus säger "Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara".
(Matt 6:19-21; 1Tim 6:18-19)

Naturens resurser

Människan sattes till att förvalta jorden men den "industriella revolutionen" har medfört rovdrift och en tilltagande utarmning som gör att både växter och djur dör ut. Vatten, luft och jord blir förgiftade och klimatet blir alltmer extremt.

Jesus kommer att straffa dem som misskött sin uppgift som förvaltare och "fördärva dem som fördärvar jorden" (Upp 11:18).

Kristus som förvaltare

Kristus hade hela himlen men han gav upp den för vår skull. Han sänkte sig så lågt att han tog på sig mänsklig natur för att kunna rädda oss. Han gav inte bara ägodelar utan sig själv.

Guds kärlek och generositet har inga gränser. När vi lär känna honom vill vi bli lika honom. En riktig kristen blir kärleksfull och generös genom att umgås med sin Mästare och lära av honom.

När vi är själviska och snåla bevisar vi att vi inte känner Jesus eller älskar och beundrar honom.

Välsignelse till givaren

När vi ger rikligt till viktiga syften hjälper det oss att bli sparsamma och att använda det vi har på bästa sätt för att det ska räcka till så mycket gott som möjligt.

En orsak till att Gud ber oss att ständigt helga våra liv till honom – vår tid, våra förmågor, våra kroppar och våra materiella tillgångar – är att vår karaktär ska utvecklas och vi ska bli mer lika honom. När vi ger blir vi själva välsignade och girigheten bekämpas. De som tillhör Kristus korsfäster köttet och dess begär (Gal 5:24-26).

Välsignelse till församlingen

Församlingskroppen är beroende av överlåtna medlemmar som engagerar sig och ger av sig själva, sin tid, sina krafter och sina ägodelar.

Ju mer vi låter Jesus, församlingens huvud, använda oss som sina redskap och kanaler för sina välsignelser, desto mer framgång kommer församlingen att få i sitt evangeliska uppdrag.

Och ju mer den evangeliska verksamheten växer och frodas, desto mer pengar och resurser behövs för att driva den ända tills Jesus kommer.

Studera mera

- "Förvaltare" – vad väcker ordet för tankar hos dig om vår relation till Gud, världen vi lever i och det vi äger?
- När människan skapades gav Gud henne uppgiften att förvalta allt skapat (1 Mos 1:28; 2:15). På vilket sätt kan vi i vår tid ta uppdraget på allvar?
- Hur ser Gud på miljöförstörelsen i vår tid?
Upp11:18
- Kan man kalla även en mindre summa än 10 % av sin inkomst för "tionde"?

Ytterligare bibelställen om förvalterskap:

- 1 Kor 6:19, 20
- 1 Pet 1:18, 19
- Ef 5:2
- Rom 12:1, 2
- Ps 50:12-15
- Matt 24:45-51
- 2 Kor 9:6, 7

